

te stykke skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige be-
gunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1 (Indbyrdes forbundne foretagender), artikel 11, stykke 4 (Renter), eller artikel 12, stykke 4 (Royalties), finder anvendelse, skal renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige fortjeneste være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat. Ligeledes, skal enhver gæld, som et foretagende i en kontraherende stat har til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, ved ansættelsen af et sådant foretagendes skattepligtige kapital i den førstnævnte stat, være fradragsberettigede under samme betingelser, som hvis de var blevet skyldig til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal ikke i den førstnævnte stat kunne undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

5. Intet i denne artikel skal kunne fortolkes således, at den udelukker nogen af de kontraherende stater fra at pålægge skat i henhold til artikel 10, stykke 8 (Udbytte).

6. Bestemmelserne i denne artikel skal, uanset bestemmelserne i artikel 2 (De af overenskomsten omfattede skatter) finde anvendelse på skatter af enhver art og beskrivelse, der pålægges af en kontraherende stat eller en politisk underafdeling eller lokal myndighed heraf.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. I tilfælde, hvor en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler og tidsfrister der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller hvori han er statsborger.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning. Lignings- og opkrævningsprocedurer skal indstilles under gennemførelse af enhver indgåelse af gensidige aftaler.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan specielt aftale:

- a) den samme tilskrivning af indkomst, indeholdelse, nedslag eller fradrag for et foretagende i en kontraherende stat til dets faste driftssted, der er beliggende i den anden kontraherende stat;
- b) den samme fordeling af indkomst, indeholdelse, nedslag eller fradrag mellem personer;
- c) den samme betegnelse af specielle indkomster, herunder den samme betegnelse af indkomst, der i henhold til lovgivningen i den ene af de kontraherende stater ligestilles med indkomst fra aktier, og som er behandlet som en anden type indkomst i den anden stat;
- d) den samme betegnelse for personer;
- e) den samme anvendelse af kilderegler med hensyn til specielle indkomster;
- f) en fælles opfattelse af udtryk;